

พระราชบัญญัติ

เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น
ของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินประจำตำแหน่ง
และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร และกรรมการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ^๕นี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการ พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๔ ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท กับเงินค่ารับรองเดือนละสองหมื่นบาท

รองประธานวุฒิสภาหรือรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละหนึ่งหมื่นสองพันบาท กับเงินค่ารับรองเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท

มาตรา ๕ ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้รับเงินประจำตำแหน่ง กับเงินค่ารับรองตามมาตรา ๔ ไม่มีสิทธิได้รับเงินตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๘

มาตรา ๖ สมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองตามมาตรา ๓ (๑) ถึง (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๒ ด้วยในขณะเดียวกันถ้าได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินตามมาตรา ๑ หรือมาตรา ๔ อีก

มาตรา ๑ สมาชิกวุฒิสภาให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละแปดพันบาท

มาตรา ๔ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละหนึ่งหมื่นบาทกับเงินค่ารับรองและเงินช่วยเหลือค่าที่พักอาศัยเป็นเงินเหมาอีกเดือนละแปดพันบาท

มาตรา ๕ การรับเงินประจำตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งไม่มาประชุมในระหว่างสมัยประชุม ให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๐ เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภาหรือพระบรมราชโองการประกาศเรียกประชุมรัฐสภา ให้ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีถิ่นที่อยู่นอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางเฉพาะครั้งแรกจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งอยู่มายังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา หรือเมื่อมีพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาหรือเมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภากลับไปยังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งอยู่

ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ไชยานพาหนะส่วนตัวเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับค่าพาหนะตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑ เมื่อมีการประชุมคณะกรรมการ ให้กรรมการวุฒิสภา กรรมการสภาผู้แทนราษฎร กรรมการร่วมกันของสภาทั้งสอง และกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งมีถิ่นที่อยู่นอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภาได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางเฉพาะครั้งแรกจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภาไปยังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา และเมื่อการประชุมคณะกรรมการได้สิ้นสุดลง ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภากลับไปยังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรรมการซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขณะปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระหว่างสมัยประชุม

ในกรณีที่กรรมการวุฒิสภา กรรมการสภาผู้แทนราษฎร กรรมการร่วมกันของสภาทั้งสองและกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติมีความจำเป็นต้องเดินทางไปนอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา หรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ใช้อยานพาหนะส่วนตัวเดินทางตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ให้ได้รับค่าพาหนะตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๒ กรรมการวุฒิสภา กรรมการสภาผู้แทนราษฎร กรรมการร่วมกันของสภาทั้งสอง และกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ ให้ได้รับเบี้ยประชุมเรื่องหนึ่งครั้งละหนึ่งร้อยบาท

การประชุมเรื่องใดในวันเดียวกันมากกว่าหนึ่งครั้ง ให้ได้รับเบี้ยประชุมเพียงครั้งเดียว

มาตรา ๑๓ ให้สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาจัดใบเบิกทางโดยสารรถไฟ รถยนต์ประจำทาง และเครื่องบิน ให้แก่ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อใช้ในการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่นอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา

ใบเบิกทางโดยสารรถไฟและรถยนต์ประจำทาง ให้มีผู้ติดตามได้หนึ่งคนในชั้นเดียวกัน

มาตรา ๑๔ ให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในส่วนที่เกี่ยวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวมาใช้บังคับแก่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยอนุโลม โดยให้ประธานวุฒิสภา

และประธานสภาผู้แทนราษฎรได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับประธานศาลฎีกา หรือรัฐมนตรี ส่วนรองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐

มาตรา ๑๕ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรองหรือเงินประจำตำแหน่ง แล้วแต่กรณี นับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง ส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรองและเงินช่วยเหลือค่าที่พักอาศัย นับแต่วันเลือกตั้ง

มาตรา ๑๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้